

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 29 Μαρτίου 1887
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνεληθόντων ἐταίρων
τριακοντα, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κον-
τόσταυλος ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν ἐπίσημον, διὰ τὸ Συμβούλιον, ἡμέραν ταύτην,
ἥτις εἶναι ὠρισμένη εἰς λογοδοσίαν αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, ἀντὶ τῆς
συνήθους προσαγορεύσεως, ἐπιβάλλεται εἰς ἐμὲ ἡ ἐκδήλωσις τῆς
λύπης τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ γνωστῷ ἤδη ὑμῖν θανάτῳ τοῦ
μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ταμίου τῆς Ἐταιρίας,
μακαρίτου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου. Τὴν δὲ ἐντεῦθεν κατὰ τὸ εἰ-
κὸς λύπην, ἐπιτείνει εἰς αἶσθημα ἀληθοῦς ὀδύνης ἡ ἐπελθοῦσα
βεβαίωσις ἄλλου γεγονότος, ὅπως τούτου ἀπροσδοκῆτου, τοῦ γε-
γονότος δηλονότι τῆς ἀποκαλύψεως ἐλλειμμάτων καὶ ἐλλειμμά-
των σπουδαίων, ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ. Ἡ ὑπαρξίς τῶν ἐλ-
λειμμάτων τούτων ἐγνώσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ
ταμίου καὶ τῶν λογαριασμῶν, πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ταχθέντα
σύμβουλον κύριον Γ. Νικολαΐδην, ὑπὸ τῆς ἀπορφανισθείσης οἰ-
κογενείας καὶ ἐβεβαιώθη δυστυχῶς ἔπειτα διὰ τῆς τακτικῆς τῆς
διαχειρίσεως τοῦ μακαρίτου ἐξελέγξως, ἥτις ἐγένετο, ἐντολῇ
τοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ πεπειραμένου λογιστοῦ κ. Δροσίην,

οὔτινος τὰς ἐκθέσεις, ἰδιαιτέρως ἐκτυπωθείσας, ἔχετε πάντες ἐνώπιον ὑμῶν.

Τὰ ἑλλείμματα ταῦτα, ὡς παρατηρεῖτε, πλὴν ἀσημάντων τινῶν ἄλλων ἀταξιών, εἰσὶ δύο, συνιστάμενα εἰς τὰ ἐξῆς, ἦτοι 1) εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας δώδεκα περίπου χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες ἔδει νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ 2) εἰς τὴν ἔλλειψιν καταχωρίσεως ἐν τοῖς βιβλίοις, ὡς εἰσπραχθεισῶν, πεντήκοντα καὶ πέντε χιλιάδων δραχμῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τοῦ ἐντάλλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προκαταβληθέντος τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτσιας.

Καὶ ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ πρώτου τῶν εἰρημένων ποσῶν, ἦτοι ἐκείνη τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, προκύπτουσα ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων καὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, οὐδεμίαν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑποδηλοῦσα δολίαν προαίρεσιν, καθόσον μάλιστα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς οἰκογενείας, τὸ ποσὸν τοῦτο, εὐρεθὲν ἐν τῷ ταμείῳ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, διετέθη ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας, ὑπολαβούσης τὸ εἰρημένον ποσόν, ὡς ἀνήκον ἀτομικῶς εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις τοῦ δευτέρου ποσοῦ, ἦτοι τοῦ τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ἦτο, κατὰ δυστυχίαν, ἐπιδεικτικὴ τοιαύτης ἀπλῆς ἐξηγήσεως, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐνῶ εἶχε πρὸ καιροῦ εἰσπραχθῆ, ὄχι μόνον δὲν φαίνεται σεσημειωμένον ἐν τοῖς βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρίστατο πάντοτε καὶ μέχρι τέλους ὡς καθυστερούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀνακοινώσεσι τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου. Καὶ ὅτι μὲν ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ περιέχεται ἀθέμιτος πρᾶξις, δὲν δύναμαι, δυστυχῶς, νὰ μὴ ὁμολογήσω, μετὰ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβαν γινῶσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐκ τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης ὀρμώμενος, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν προτροπὴν, ὅπως μὴ σπεύσητε εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς τοῦ μακαρίτου συναδέλφου ἡμῶν, διότι τὸ καθῆκον τοῦ δικαίου εἶναι πάντοτε, ὡς γνωστόν, νὰ δέ-

χεται ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπιεικεστέραν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναντιρρήτως συνίσταται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένην ἐλπίδα καὶ ἐπομένως εἰς τὴν πρόθεσιν, τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀποκρυβέντος ποσοῦ. Ἄγομαι δὲ τόσῳ μᾶλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅσῳ αὐτὴ ἢ ἀπλῆ σκέψις, ὅτι ἢ μέχρι τέλους ἀπόκρυψις τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἀπέβαινε ἀπολύτως ἀδύνατος, φαίνεται ἀποκλείουσα τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ διαπράξῃ ὀριστικῶς ὑπεξαίρεσιν. Ταῦτα παρατηρῶν δὲν προτίθεμαι βεβαίως, οὔτε κατ' ἐλάχιστον, ν' ἀρνηθῶ τό, ὡς εἴρηται, ἀθέμιτον τῆς πράξεως καὶ νὰ ἀποδοκιμάσω ὡς δυνατὸν ἐντόνως αὐτήν, ἀλλὰ θέλω μόνον νὰ προκκλέσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον αὐτῆς χαρακτηρισμὸν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ πέρα τοῦ δέοντος ἢ μνήμη τοῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἡμετέρου συναδέλφου. Στηριζόμενοι δὲ εἰς τὰς περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ληφθείσας ὡς οἷόν τε ἀκριβεῖς πληροφορίας, φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνυπόστατος ἢ ἐλπίς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀναλήψεως ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔλλειμμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον θέλει μετέλθῃ, καθ' ὃ ἔχει καθήκον, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο παρ' αὐτῶ μέσα.

Νῦν δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, νὰ μοι ἐπιτρέψητε καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν, σχετικῶς πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην τινὰ αἰτίασιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀπευθυνθῇ εἴτε κατὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἔλλειψει τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας καὶ φροντίδος, εἴτε κατὰ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συστήματος τῆς χρηματικῆς αὐτῆς διαχειρίσεως, διότι καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον οὐδετέρα τῶν αἰτιάσεων τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται συμβάντων δικαιολογουμένη. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει τὰς ἐξῆς δύο πληροφορίας, ἧτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, παρὰ τὸ σύνηθες καὶ δύνανται εἰπεῖν ἐκτάκτως, εὑρέθη εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, συνεπεῖα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς παρ' ἣ πρό-

τερον κατετίθεντο τὰ διαθέσιμα ποσὰ καὶ ἐξ ἑτέρου, ὅτι εἶναι λίαν δύσκολον εἰμὴ ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, νὰ μὴ ὑπάρχη, ἔστιν ὅτε τοῦλάχιστον, εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ποσὸν τι διὰ τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἢ ὅπερ καὶ συνηθέστερον ἐκ περισσεύματος αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου, ἐκ προκαταβολῆς τῆς Ἑταιρίας, ὀφειλόμενον αὐτῇ τίμημα τῆς οἰκίας Λύτσια, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐπίσης νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶχεν εἰσπραχθῆ ὑπὸ τοῦ ταμίου, χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον, διότι τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα, παρὰ τὰ γενικῶς τηρούμενα, εἶχεν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου οὐχὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προεδρείου ἀλλ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ταμίου, ὅστις ἔχων ἐντεῦθεν τὸ δικαίωμα νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποκρύψῃ, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ λυπηροῦ τούτου θέματος.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου θέλει πληροφορήσει ὑμᾶς κατὰ τὸ σύνθημα ὁ κ. γραμματεὺς, ὅστις παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἐταίρων τῶν συνιστῶντων τὴν Ἑταιρίαν ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, περὶ τοῦ ἐκάστοτε διὰ νέων προσελεύσεων ἢ θανάτων ἀλλοιουμένου πυρῆνος αὐτῆς τοῦ ἐνεργοῦ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον πρὸς τοὺς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι πεντήκοντα τέσσαρες, πάντες, πλὴν δύο, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸν, τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ δεκαεπτὰ ἔτη χρηματίσας ταμίης τῆς Ἑταιρίας Παναγιώτης Ἐμ. Γιαννόπουλος.

Συνδρομὴν τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὄλφ 212, καὶ δὴ 203 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντων, 2 ἐκ Πειραιῶς, εἰς ἐκ τῶν νήτων καὶ ἕξ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἔτι δὲ συνέδραμον σωματεῖά τινα ἦτοι κοινὰ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ἑπτὰ ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι, μνημονευθησόμενοι κατωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκαστοῦ συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομὰς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετροπόλει ὁμογενοῦς Ἴω. Κοντογιαννάκη. Ἔτι δὲ συνδρομαὶ ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω μνημονευταί εἶναι κατὰ τὰ εἰθισμένα αἰ ἐξῆς· Παντιᾶ Ῥάλλη δρ. 200, Περικλέους Π. Ἀργυροπούλου δρ. 100, τῆς μονῆς Πεντέλης δρ. 150, τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου δρ. 200, τοῦ δήμου Πειραιέων δρ. 100.

Ἐκτάκτως δὲ προσήνεγκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας δραχμὰς μὲν 100 ὁ ἐκ Λονδίνου παρεπιδημησας ἐνταῦθα ἐπιστήμων John Lubbock, ὁ δὲ ὁμογενῆς Δημ. Βασιλείου δραχ. 250, ὡσαύτως ὁ ἐν Λιβερπούλῃ τῆς Ἀγγλίας Γ. Α. Πασπάτης δρ. 500. Καὶ ἔν δὲ κληροδότημα ἦλθεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν δραχμῶν δύο χιλιᾶδων παλαιῶν, ἦτοι νέων 1760, τὰς ὁποίας κατέλιπεν ὁ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀποθωνῶν ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου προέδρου Ὁθων Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ δὲ κληροδότημα τοῦ Κωνστ. Ι. Ἀλεξανδροπούλου, περὶ οὗ ἐρρήθη τι ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει τοῦ Συμβουλίου, ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης ἕνεκα ἐλλείψεων περὶ τοὺς τύπους, ἔμεινεν ἀνεῖσπρακτον.

Ὅποια δὲ ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου ἀνετέθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμείου.

"*Έργα ἀρχαιολογικά* ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον ἀνασκαφαὶ εἰς ἑννέα διάφορα μέρη, πολλαχῶς ἀυξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου καὶ ἰδίως τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι ἐκτάκτως τῶ ὄντι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτευούσης δι' ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καθβαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις. ("Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 15,982:90.

Καταβαίνοντες εἰς τὴν κάτω πόλιν λέγομεν βραχέα τινὰ περὶ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῆς τῆς ἐν τῷ χώρῳ τῆς πυρποληθείσης ἀγορᾶς, βραχέα δέ, διότι τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου τοῦ 1886 μέχρι τέλους Μαΐου φανέντα μέρη τοῦ μεγάλου ἐκεῖ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων κτίσματος περιεγράφησαν ἤδη ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1885, ἔνθα ἐτέθη καὶ τὸ ἰχνογράφημα τοῦ κτίσματος ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων W. Dörpfeld, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἕως τοῦ εἰρημένου χρόνου ἀποκαλυφθέντα, καὶ οὕτω οὐδὲν σχεδὸν σήμερον ἀπομένει νὰ εἴπωμεν νέον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν σκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν μόνον ἔτι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1886, τότε δὲ ἐκλιπόντος τοῦ ἀνασκαφίμου χώρου διεκόπησαν, καὶ περιμένομεν ἔκτοτε νὰ ἴδωμεν, πότε θέλει ἐκτελεσθῆ ἔν βασιλ. διάταγμα πρὸ καιροῦ ἐκδοθέν, δι' οὗ κηρύσσονται δημοσίως ἀνάγκης τινὰ τῶν αὐτόθι ἰδιωτικῶν γηπέδων, ὥστε νὰ γίνῃ, καθαιρουμένων αὐτῶν, δυνατὴ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἡμετέρου ἔργου, ἴσως δὲ καὶ ἡ συντέλεις, ἂν πρὸς τούτοις παραδώσῃ τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ Κυβέρνῃσι πρὸς καθαίρεισιν καὶ ἀνασκαφὴν τὸν ἐκεῖ στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ Τουρκικὸν τζαμίον.

Ἄλλ' ἂν δὲν ἔχομεν σήμερον νὰ προσθέσωμέν τι νέον, διαφωτίζον τὸ κτίσμα αὐτὸ ἀρχιτεκτονικῶς, ὀφείλομεν ὁμῶς, καθὼς ἐποιήσαμεν καὶ πέρυσι, νὰ καταλέξωμεν τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα

ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1886 μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐν ταῖς σκαφαῖς εὐρέθησαν. Εἶναι τὰ ἐξῆς·

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κιονόκρανα, παραστάδες, γείσα κτλ. μικρῶν διαστάσεων τὸ πλεῖστον καὶ σχεδὸν πάντα τοῦ Ἰωνικοῦ ἢ Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ· ἐν ὄλῳ κομμάτια	12
β'. γλυπτὰ διάφορα περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, κολοβά πάντα, ἐν οἷς κεφαλὴ μία ἀνδρὸς ἀγενείου, μεγέθους φυσικοῦ καὶ τι πλέον, καὶ ἐν ναίδιον Μητρὸς θεῶν, καὶ λάρναξ σαρκοφάγος ἔχουσα γλυφὴν κρατῆρος καὶ δύο λεόντων πολὺ τετριμένην, ἐν ὄλῳ κομμάτια	25
γ'. ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων·	
ἐξ ὧν ἀναθηματικαὶ	2
ἐπιτύμβιοι, (αἱ πλεῖσται τῶν Ῥωμ. χρόνων)	16
ἀδιόγνωστοι (ὧν αἱ πλεῖσται ὀλιγογράμματοι).	19
Ἄττικὸν ψήφισμα	1 38
δ'. Χαλκᾶ σκεύη	2
ε'. Σιδηροῦς ἤλος μέγας	1
ς'. Πήλινα· πινάκια πρασίνου γανώματος	6
ζ'. Ἀργυροῦν μικρὸν πέταλον, ἔχον ἔκτυπον παράστασιν Χριστιανικὴν ἴσως	1
η'. Νομίσματα χαλκᾶ, κακῆς τὸ πλεῖστον διατηρήσεως, Ἄττικὸν	1
Βυζαντινὸν	1
Φραγκικὸν.	1
Βενετίας	2
Τουρκικοὶ παράδες	8
Δίλεπτον Ἑλλην. βασιλείου.	1
Ἄδιόγνωστα εἰσέτι	9 23
Τὸ ὅλον κομμάτια	108

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν οἰκοδόμησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ στερεοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου πρὸς νότον καὶ ἐνὸς ὀχετοῦ μακροῦ μέτρων 89 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἐν ὄλῳ δραχμαὶ 10,945:51.

Μικρά δέ τις σκαφή τεσσάρων ἡμερῶν, ἀποπειρας χάριν, ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, τῆς μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς οἰκίας Κ. Ν. Κωστῆ, καθόσον ἐκεῖ πλησίον πρὸ ἐτῶν κατὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Βουλῆς εἶχεν εὐρεθῆ λίθος μέγας ἐπιτύμβιος ὁ τοῦ « Ἀθασκάντου Κηφισιέως παιδοτρίβου ἐλευθέρων παιδῶν » ἐκ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν σπουδαῖον προῆλθεν εἰς φῶς ἐκ τῆς σκαφῆς· διότι τὸ μὲν φυσικὸν ἔδαφος ἐν τῇ ὀπωσοῦν ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει, ἧς τὸ ὕψος ἐνομιζέτο ὅτι ἐσχηματίσθη ἐξ ἐπιχώσεων, εὐρέθη εὐθύς μετ' ὀλίγον, μία δὲ ἐκεῖ φανεῖσα γραμμὴ τοίχου, λοξὴ πρὸς τὴν ὁδὸν καί, ἐφ' ὅσον παρ' ἡμῶν ἐξητάσθη, μήκους 13 μέτρων, πλάτους 1,55, ὕψους ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους 1,20, συνέκειτο ἐκ παντοίων μεγάλων τε καὶ μικρῶν λίθων ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν μεταξὺ καὶ ἀμμοκονίας, χρόνων ἴσως τῶν ὑστᾶτων Ῥωμαϊκῶν, κολλητὰ δὲ τῷ τοίχῳ καὶ ἐσωτέρῳ αὐτοῦ ἦτοι πρὸς νότον καὶ τάφοι τρεῖς ἐφανερώθησαν κεραμοσκεπεῖς καὶ ἄλλως πᾶν ἄσημοι· ἐχώρουν δὲ οὗτοι ἐν μέρει καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν τοίχον καὶ δὲν εἶχον οὐδενὸς εἶδους κτερίσματα, τὰ δὲ ὅστ' ἦσαν πολὺ ἐφθαρμένα καὶ ἐν τῷ ἐνὶ ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν οἶονεῖ σεσωρευμένα.

Ἐκ τῆς ἀποπειρατηρίου ταύτης ἐργασίας δὲν ἐπέισθημεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη τοίχου ἠδύνατο νὰ εἶναι τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων καὶ δὴ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὅστις ὅμως δὲν ἀπέιχε πολὺ ἐντεῦθεν.

Ἔστωσαν δ' ἐνταῦθα καταλεγεγμένα καὶ τὰ μικρὰ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εὐρήματα·

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη λίθινα τέσσαρα, ὄχι μεγάλα.

Ἐπιγραφαὶ δύο ἐπὶ λίθων ὀλιγογράμματοι, ἀδήλου ὑποθέσεως.

Ἐν ἀρυβαλλίδιον πῆλινον κοινόν.

Ἐν πρόσωπον ἀνθρώπου πῆλινον τετριμμένον.

Δύο κωνοειδῆ σωματῖα πῆλινα διάτρητα.

Ἐν ἀρτοειδῆς σωματῖον πῆλ. διάτρητον, ἔχον ἔντυπον σύμβολον.

Πέντε λαβαὶ ἀμφορέων Κνιδίων καὶ Ῥοδίων ἐνεπίγραφοι (1).

(1) Παρατηροῦμεν, ὅτι λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι καὶ σωματῖα κωνοειδῆ καὶ

Ἡ τρίτη τῶν ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους ἐπεχειρήθη ἐξ ἀφορμῆς δοθείσης παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὁδὸν τινα ἔτεμε πλατυτάτην κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1886, ἄγουσαν ἀπὸ τῶν παρλισειῶν κήπων δυτικῶς εἰς τὴν πόλιν, θέλουσα δὲ νὰ παρακάμψῃ τὸ ὕψωμα, ἐφ' οὗ νῦν θέατρον νεωτερικόν, τὸ τοῦ Τσόχα λεγόμενον, ἐξέκλινε μικρὸν πρὸς νότον, παρὰ τὸ ἀρχῆθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκεκριμένον σχέδιον. ἀγνοοῦμεν διὰ τί· καὶ ἐκεῖ ἔπεσεν εἰς τινὰς ἐπὶ τῆς νέας γραμμῆς προφανέντας τάφους κτιστοὺς καὶ ἀπλᾶς σαρκοφάγους λάρνακας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἓνα κεκολοθωμένον μὲν τὸ ὕψος, ὀρθῶς δὲ ἐμπεπηγμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κίονα ῥαβδωτόν. Καὶ τοὺς μὲν κτιστοὺς τάφους διέλυσεν ἡ δημοαρχία, περὶ δὲ ἄλλων τινῶν ὀγκωδῶν λίθων σποράδων αὐτόθι προφανέντων καὶ ἰδίως τοῦ κίονος ἐδίστασε, φαίνεται, καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν, ἀπαιτοῦσα τὴν ταχεῖαν παρ' ἡμῶν ἄρσιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προβῆ ἡ ὁδοποιία ἀκωλύτως. Τότε ἀνηνέχθημεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ δηλώσαντες αὐτῷ, ὅτι ἡ ῥυμοτομία δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν πρὸς νότον ἀπόκλισιν, ἐπειδὴ οὕτως ἐπάτει τὴν βεβαίως ἐκεῖ που ὑπάρχουσιν ὑπὸ γῆς βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, εἰσεχώρει δὲ καὶ ἑσώτερω αὐτοῦ, ἀπητήσαμεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ῥυμοτομίας καὶ εὐτυχῶς εἰσηκούσθημεν. Ἐπεμψε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἓνα ὑπάλληλόν του μὲ σκαφεῖς τινὰς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς Ἑταιρίας ἐργαζομένων, ἵνα σκάψωσιν, οὐδὲν μετακινοῦντες, περὶ τὸν ῥαβδωτὸν κίονα καὶ τὰ πλησιέστατα μέρη. Οὕτω δι' ἐργασίας ὀλίγων ἡμερῶν ἐφάνη, ὅτι εἰσοδός τις ἐκεῖ ἦτο κανονικὴ εἰς τὸν περίβολον, διατέμνουσα τὴν βόρειον αὐτοῦ πλευράν, ὃ δὲ κίων καὶ τὸ κατ' ἀντικρῦ αὐτοῦ πρὸς νότον ἀποκαλυφθὲν τότε βραχὺ σκέλος τοίχου συνάπτοντος τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, ὡς καὶ ἡ

ἀρτσειδῆ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς θέσεως αὐτῆς εὐρέθησαν πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν εἰς πληθὺς μέγα, ἰδίως ἐν τῇ καταβολῇ τῶν θεμελίων τῆς πλησίον οἰκίας τοῦ Κ. Πλατῦ, ἐν δὲ τῇ θεμελιώσει τῆς οἰκίας Κ. Κωστῆ εὐρέθησαν ὡσαύτως πρὸ ἐτῶν μνήματα ἐπιτύμβια καὶ κτερίσματα ἄξια λόγου, περὶ ὧν ὄρα «Παλιγγενεσίας» ὄλλον τὸ μετὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1864.

διασωθείσα αὐτόθι μαρμαρίνη στρῶσις, ἦσαν ὑπολείμματα τοῦ ποτὲ ὑπάρξαντος ἐνταῦθα ἀξιολόγου προπύλου, οἱ δὲ διὰ τῆς εἰσόδου ταύτης τὸ πάλαι εἰσερχόμενοι προβαίνοντες κατ' εὐθείαν ἔφθανον εἰς τὸν πρῶτον στοῖχον κίωνων τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ Ὀλυμπείου. Ταῦτα ἐγνώσθησαν ἀριδῆλως τὰς πρώτας ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα δέ, γενομένου μικροῦ τινος διαλείμματος ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἀπὸ τῆς 13 Ὀκτωβρίου ἢ Ἑταιρία ἡμῶν, ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου, τὴν περαιτέρω δι' ἀνασκαφῆς ἔρευναν τῆς ὅλης βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου καὶ προήγαγε τὰς ἐργασίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δαπανήσασα δρ. 3,995.40, ὅτε ἔστη περιμένουσα νὰ ἴδῃ ἐπερχομένην τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἐνέργειαν τῶν τοῦ κράτους ἀρχῶν πρὸς ἐντελῆ εὐδῶσιν τοῦ καλοῦ τούτου ἀνασκαφικοῦ ἔργου. Πρῶτος δὲ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ὅρος εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κακῶς χαραχθείσης πρώτης ὁδοῦ, ἣτις δέον νὰ λάβῃ βορειοτέραν διεύθυνσιν, ἔπειτα ἡ ἀπὸ τοῦ τετραγώνου ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπείου ἄριστι τῶν δύο σιδηρῶν τροχιῶν, τῶν ἀγούσῶν πρὸς τοὺς παρλισειεῖους κήπους καὶ πρὸς τὸ Φάληρον, καὶ τέλος ἡ κατάργησις μὲν τῆς νῦν τῶν κηδειῶν ὁδοῦ διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ ἐμβαδοῦ, ἀνοιξις δὲ ἄλλης ἔξωθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἐλπίζομεν δὲ προσεχῶς νὰ ἐγκριθῶσι ταῦτα πάντα, ὅπως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ἠτήσαμεν, ὅτε καὶ ἡ παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἐνέργεια δὲν θέλει λείψῃ πρὸς εὐπρεπῆ ἀποκατάστασιν τῶν τόπων τούτων.

Νῦν δὲ πρὶν εἰπῶμεν, τί μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας προῆλθεν εἰς φῶς καθ' ὅλην τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευρᾶν, λέγομεν ἄνευ ὑπερβολῆς τόδε, ὅτι τὰ ἐξαχθέντα ἀρχαιολογικὰ πορίσματα ἐκ τῆς μόλις τριμήνου ταύτης ἀνασκαφῆς ὑπερτεροῦσι κατὰ πολὺ τὰ ἐξ ἄλλων τινῶν χρονιωτέρων καὶ δαπανηροτέρων.

Πρῶτον, τὸ πρόπυλον ἐφάνη ὅτι ἤτό ποτε τετράστυλον ἐπὶ ἐμβαδοῦ τετραγώνου, προέχοντος ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἄνευ δὲ ὑπερβάσεως βαθμίδων εἰσῆρχοντο ἔξωθεν οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν τετράγωνόν του χῶρον, ὅστις θὰ ἦτό ποτε ἐστεγασμένος καὶ ὡσαύτως εἰς τὸ ἰσόπεδον ἔδαφος τῆς αὐλῆ

τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ τετράγωνος τοῦ προαυλίου χώρος εὐρέθη νῦν σώζων κατὰ τὸ ἥμισύ του μόνον μέρος στρωσιν μαρμαρίνην, ἥτις ὁμως δὲν φαίνεται οὐσα ἢ ἐξ ὑπαρχῆς, ἀλλὰ προερχομένη ἐξ ἐπισκευῆς, ἅτε συνεστηκυῖα ἐκ καλυπτῆρων στέγης, ἀποκεικρουσμένων τὰς ἐξοχάς.

Δεύτερον αἱ σκαφαὶ ἔδειξαν τὸ ἀκριβῶς τετράγωνον τοῦ ὅλου περιβόλου, διότι ἐφάνησαν ἐν τῷ βῆθει σωζόμεναι αἱ περατοῦσαι τὴν βόρειον πλευρὰν γωνίαι, ἢ τε ἀνατολικὴ καὶ ἡ δυτικὴ, ἑκατέρα μετ' ἀντηρίδος διαγωνίου. Καὶ περὶ τούτου μὲν οὐδεὶς ποτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογούντων εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ' οἱ ἐν Βερολίῳ χαραχθέντες τοπογραφικοὶ χάρται κακῶς ἐδείκνυσαν καὶ δεικνύουσιν ἔτι τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευρὰν ὄχι ἰσομήκη τῇ μεσημβρινῇ ἀλλὰ βραχυτέραν καὶ ἐκατέρωθεν καταλείπουσαν ἄνοιγμα διὰ εἴσοδον εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ σφάλμα παρήχθησαν οἱ χαράξαντες τοὺς χάρτας, ὡς ἐκλαβόντες ἀρχαίον ἓνα ψευδῆ νεωτερικὸν τρίβαθμον τοῖχον, ὃν πρὸ 26 ἐτῶν ὁ ἐκ Γαλλίας μηχανικὸς Daniel, βανδαλικῷ τῷ τρόπῳ ἀποσπᾶσας μεγαλολίθους ἐκ τοῦ μέσου τῆς βορείας πλευρᾶς, κατεσκεύασεν ἐν τῷ ἔλλιπῶς σωζομένῳ βορειοτάτῳ ἄκρῳ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, εἰσέχοντα πρὸς τὰ ἔσω ἐπὶ δέκα περίπου μέτρα. Τοῦτον ἡμεῖς τὸν τοῖχον νῦν διαλύσαντες, ὡς ἦτο δίκαιον, τοὺς λίθους του τοὺς ἀρχαίους μετεχειρίσθημεν ὅπου ἔδει, δηλώσαντες καὶ ὑπὲρ γῆς δι' αὐτῶν τὴν ἀληθῆ βορειοδυτικὴν γωνίαν.

Τρίτον κατεδείχθη, ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο καὶ μεγαλόλιθον πρόσκτισμα τὸ πρὸς τῷ δυτικῷ πέρατι τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου ἔξωθεν ὀρώμενον, δὲν εἶναι σύγχρονον τῷ τοίχῳ τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μεταγενέστερον, εἰ καὶ ἐπιεικῶς παλαιόν, κτισθὲν δι' ἄγνωστον ἡμῖν λόγον καὶ περιλαβὸν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χορδὴν αὐτοῦ, ἥτοι πρὸς τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾶ, τρεῖς τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκεῖ κτισθεισῶν ἀντηρίδων.

Τέταρτον ἐνεφανίσθησαν πάνυ εὐπροσδέκτως ἐννέα μεγαλόλιθα ἐπιστάγματα τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καὶ τῶν ἀντηρίδων, ἰδιοσχῆμως ἐξεργασμένα, ὅποια, καθ' ὅσον ἐμοὶ γνωστόν, οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθησαν, πλὴν τινῶν ὀλίγων τοῦ πρὸς

τῷ Διπύλῳ τείχους. Ταῦτα δὲ ἡμεῖς ἤδη καὶ ἐχρησιμοποίησα-
μεν, ἐπιθέσαντες αὐτὰ ὅπου ἔδει ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τοίχου, οὐ
ὁμῶς τὸ ποτὲ ὕψος δὲν μᾶς εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ὑποτίθεται εὐ-
λόγως ὄχι μέγα.

Πέμπτον δέ τι καὶ μάλα αἰνιγματῶδες ἐφάνη ἔξωθεν τῆς βο-
ρείας τοῦ περιβόλου πλευρᾶς, ὀλίγον δυτικώτερα τοῦ προπύλου·
μεγίστων ἐκ πύρου κιώνων ἡμίτομα τύμπανα, ἧτοι σπόνδυλοι
ἡμίσεις κεῖνται πλησίον ἀλλήλων κατανωτιζόμενοι μὲν μὲ τὸ
περιφερές μέρος των, κανονικῶς δὲ μὲ τὰς χορδᾶς των ἀπαρτί-
ζοντες γραμμᾶς τοῦλάχιστον δύο ἰκανῶς πλατείας καὶ κατ' ὀρ-
θὴν γωνίαν συνημμένας, λοξῶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ περιβόλου τοί-
χον ἐχούσας. Ἐξ ἑνὸς δὲ μόνον δόμου σύγκεινται ἐπὶ τῆς φυσι-
κῆς κιμωλίας, καὶ φαίνονται μὲν ὡς τι ὑπόλειμμα στρώσεως οδοῦ
τῆς παρὰ τὸν τοίχον τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ δυσπαράδεκτον εἶναι
τοῦτο διὰ τόσον ὀγκῶδεις λίθους· μᾶλλον δὲ πιθανὸν φαίνεται
ὡς ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν σχήματος καὶ τῆς γραμμικῆς διευ-
θύνσεως, ὅτι εἶναι λειψανα κτίσματός τινος ἀρχαίου, ὑπάρχοντος
αὐτόθι πρὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, καθ' ὅσον
μάλιστα καὶ παρατηρήθη, ὅτι εἰς ἡ δύο τῶν σπονδύλων τούτων
οἱ πλησιέστατοι τῷ περιβόλῳ ἀπεκρούσθησαν τὰς ἄκρας ὑπὸ τῶν
οικοδόμων ἐπίτηδες, ἵνα παρασκευασθῇ τόπος πρὸς θεμελίωσιν
τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου. Ἄλλως δὲ οἱ σπόνδυλοι οὗτοι εἶναι
ἰσομεγέθεις μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν θεμελίωσιν τῶν μαρμαρί-
νων κιώνων τοῦ Ὀλυμπίου, καθὼς ὁ ἀρχιτέκτων Δοέρπφελδ,
παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, διὰ σκαφῆς ἐξηκρίβωσε, καὶ
πιθανὸν γὰρ εἶναι τῶν χρόνων τοῦ Πεισιστράτου.

Ῥητέον, δ' ἔτι, ὅτι διελύσαμεν πολλὰ τῶν ἔξω τοῦ περιβό-
λου ἀμόρφων κτισμάτων καὶ τάφους τῶν μετὰ Χριστὸν χρόνων,
κτιστοὺς μὲν στερεῶς διαφόροις λίθοις καὶ ὀπτοπλίνθοις, ἀσκε-
πεῖς δὲ εὐρεθέντας τὸ πλεῖστον, πλὴν δύο, ἐπιγραφὴν δὲ αὐτῶν
Χριστιανικὴν οὐδεμίαν εὑρομεν.

Τὰ δὲ κινήτὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἦσαν τὰ ἑξῆς:

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη διάφορα (ἐν οἷς 12 σω- λῆνες κέραμοι.)	16
β'. γλυπτὰ τεμάχια διάφορα.	21

γ'. ἐπιγραφαὶ (2 ἐπιτύμβιοι, 2 ἀναθηματικαί, 1 ψήφισμα, 8 ἀδιάγνωστοι).	13
δ'. σφονδύλιον.	1
Χαλκᾶ (2 δακτύλιοι, 3 σταυροί, 2 ἐνώτια, 16 κρίκοι).	23
Ὀστέινα (βελόνοι ἢ καρφίδες).	3
Πήλινα (μορφῶν καὶ λύχνων θραύσματα καὶ κρίκος).	4
Νομίσματα χαλκᾶ (Ἀθηναίων 3, Βυζαντινὰ 18, ἀδιάγνωστα 6).	27
Τὸ ὅλον κομμάτια	108

Τετάρτη ἀνασκαφή. Ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου, καταντικρὺ τῆς οἰκίας Σαχτούρη (ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ὁποίας ἴσταται κατὰ χώραν ὁ γνωστός « ὄρος ἐμπορίου καὶ ὁδοῦ ») καὶ δὴ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος καὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καταβαλλομένων ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ θεμελιῶν οἰκίας ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα ἐφάνη ἐν κτίσμα ἄρχαιον, συνεστηκὸς ἐπιμελέστατα ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον οἰκοδομίας καὶ αὐτόθεν δηλούμενον ὡς δημόσιον καὶ τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου Ἰάκωβον Χ. Δραγάτσην, τὸν ἀναγγείλαντα πρὸς τε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ τὴν Ἐταιρίαν ἡμῶν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου ἡ ἐπιστάσις τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως τοῦ κτίσματος δι' ἀνασκαφῆς, δαπάνη τῆς Ἐταιρίας. Συγχρόνως κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀρχαιότης αὕτη καὶ μὴ ἐπικλυθῇ ὑπὸ νεωτέρας οἰκοδομῆς. Ἐκ τῆς ἐπὶ δύο ἑβδομάδας γενομένης περισκαφῆς ἐφάνη, ὅτι τὸ κτίσμα παρετεινετο καὶ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ γηπέδου ἐπὶ τὰς ὁδοὺς Ἀρτέμιδος καὶ Νοταρᾶ εἰς μῆκος 12 μέτρων Γαλλικῶν (ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ,) πλάτος 15,55, ὕψους δὲ (ὅπου ὑψηλότατον διεσώθη) 5 μέτρων. Ἐγνώσθη δέ, ὅτι ἔχει σχῆμα στοᾶς, βλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα, μετὰ χωρισμάτων τετραγώνων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ εἶναι τὸ ὑπολειφθὲν τοῦτο μέρος τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸ βορειοανατολικόν, καθὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς ἐν τῷ σχεδίῳ, ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων Καβερᾶου κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἐται-

ρίας και μέλλει νὰ ἐκδοθῆ σὺν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ (1). Φιλοτίμως δὲ καὶ ἐπιμελῶς ὁ Δραγάτσης ἐπιστατήσας τοῦ ἔργου ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἑκτοτε τὰ παρατηρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταῖς σκαφαῖς διὰ λεπτομερῶν ἐκθέσεων του, ἐκ μιᾶς τῶν ὁποίων ἐξήγομεν τὰ ἐξῆς: « Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν παχέϊαν νέαν ἐπίστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἐφάνη στρώμα πλῆρες θραυσμάτων ἀμφορέων τῶν κοινῶν, ἐν οἷς καὶ τινες λαβαὶ μετὰ σφραγίδων καὶ λύχνοι ἱκανοί· μετὰ τὸ στρώμα τοῦτο θραύσματα ἀγγείων χρόνων καλῶν, ὧν τινὰ μετὰ κοσμημάτων ἢ μερῶν παραστάσεων, ἄλλα μετὰ φυλλωμάτων ἢ μαιάνδρων, ἄλλα τὴν ἐπιχρῦσωσιν τῶν κοσμημάτων διατηροῦντα· ἐν δὲ τούτων τεμάχιον ἀγγείου χρόνων καλῶν ἔφερε τὰ γράμματα Σ Ω Τ Η . . . ἔκτυπα, ἐν τοῖς τελευταίοις δὲ χώμασι καὶ ἡλίοι τινες χαλκοὶ εὑρέθησαν. (2) »

Εἰς ταῦτα προσθέτομεν, ὅτι ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνασκαφὴ ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο, ἐγεμίσθησαν πάλιν οἱ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνοιχθέντες λάκκοι, ὁ δὲ Α. Λουκίσας ὑπεχρεώθη παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ μὴ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κτίσματος, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ πλαγίως, καὶ ἔδωκεν ἔγγραφον περὶ τούτου ὑπόσχεσιν.

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον δρ. 468:75.

Περὶ τῆς πέμπτης ἀνασκαφῆς τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθούσης ἐν Ἐλευσίῃ ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὰ ἐξῆς γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημητρίου Φιλίου. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐλευσίῃ δρ. 5,370.

Καὶ ἡ ἕκτη ἀνασκαφὴ ἡ ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ, τῷ ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ, κατ' ἐξακολούθησιν ἐγένετο, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βασιλείου Λεονάρδου. Ἡ ἐκθεσίς του ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ δρ. 6,702.

(1) Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ ὁράται δεδηλωμένον πρὸς τὸ βῆθος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Λουκίσα καὶ ἐν ἄλλου κτίσματος ἀρχαίου γωνιώδες μέρος, ἐν ἀποστάσει ἐνὸς μέτρου ἀπὸ τῆς στοᾶς, περὶ οὗ δὲν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμέν τι ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἵνα μὴ ἐκταθῇ ὑπερμέτρως ὁ λόγος.

(2) Ἐννοεῖται, ὅτι πάντα τὰ εὑρεθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ Πειραιῶς.

Ἐν τῇ *ἐβδόμῃ* ἀνασκαφῇ, ἥτις ἦτο τάφων ἀνερεύνησις ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας *Ἐρετριακῇ* χώρῃ, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Χρηστός Τσουντας, οὗ τὴν ἔκθεσιν ἀναγινώσκομεν ὑμῖν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Ἐρετρια* δρ. 1,200:85.

Ὁ αὐτὸς ἔφορος ἐπεστάτησε καὶ ἐν τῇ *ὀγδόῃ* ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν *Μυκῆναις*, περὶ ἧς ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Μυκῆναις* δρ. 6,987:50.

Τέλος ἐν τῇ κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν τῇ *Ἐπιδαυρία* τῇ *Ἀργολικῇ*, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Βαλέριος Στάτης. Ἡ ἔκθεσις του ἔχει ὡς ἐξῆς. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν *Ἐπιδαύρῳ* δρ. 3,655:50.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ. 55,008:50.

Ἐμερίμνησε δὲ τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ προεκάλεσε τὴν ἐπὶ τούτῳ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος W. Dörpfeld, παρ' οὗ μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐθεωρήθη ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα ἡ ἐπίσκευὴ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἡ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς συστάδος τῶν κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου. Ἐγένετο καὶ προϋπολογισμὸς τις τῆς δαπάνης διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔργα, ἀλλὰ διὰ καιρικὰς τινὰς περιστάσεις ἀνεβλήθη ἡ ἐκτέλεσις. Μία μόνον ἐξεταστικὴ ἐργασία ἐγένετο περὶ τὰ θεμέλια τοῦ ἐνὸς τῶν μοναχῶς ἰσταμένων κίωνων τοῦ Ὀλυμπείου, τῶν πρὸς δύοσιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰρημένου ἀρχιτέκτονος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ὑπόψια περὶ τῆς στερεότητος τοῦ κρηπιδώματός του, ἀλλ' εὐρέθη, γενομένης ἱκανῶς βαθείας περισκαφῆς, ὅτι καὶ μᾶλλον ἀσφαλῶς εἶναι τεθεμελιωμένος ὁ κίων, ὡς ἡ περὶ τούτου λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ ἀρχιτέκτονος πρὸς τὸ Συμβούλιον διέλαβεν.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος ἐν ὧν δρ. 12,861.35, δηλ. κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτεραι ἢ πέρυσιν. Οὕτως ἔτυχεν δὲν προσηνέχθησαν ἡμῖν πολλὰ ἄξια

λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγοράν παρὰ τῶν ἀρχαιοπρατούντων. Εἰς τὸ ἀνωτέρω δὲ ποσὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ δραχμαὶ 4,694, πεμφθεῖσαι ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὸν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Φιλεκαπαιδευτικὸν Σύλλογον, ὡς συνδρομὴ, ἀφοῦ καὶ ἀλλῶς καὶ δι' ἀποστολῆς ἐντεῦθεν εἰς Κρήτην τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ τῆς Ἑταιρίας Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἐπληροφορήθη τὸ Συμβούλιον, ὅτι οἱ διέποντες τὰ τοῦ Συλλόγου ἐκείνου πρὸς τῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδύσεως τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας ἐπιμελεῖα ὄχι ἐν παρέργῳ ἐτίθεντο καὶ τὴν περισυναγωγὴν καὶ συντήρησιν τῶν τοῦ τόπου ἀρχαιοτήτων, ἔχοντες ἤδη αὐτῶν κατηρητισμένην συλλογὴν ἀξιόλογον, ἐφιλοτιμοῦντο δὲ ἐσχάτως νὰ αὐξήσωσιν αὐτὴν διὰ προσκτήσεως ἐνὸς εὐμεγέθους εἰκονικοῦ ἐκ μαρμάρου ἀνδριάντος, πωλουμένου παρ' ἰδιώτου καὶ κινδυνεύοντος νὰ ἐξαχθῇ τῆς νήσου, μόνον δὲ διὰ χορηγίας πεμπομένης ἐντεῦθεν δυναμένου ν' ἀγορασθῇ καὶ μείνῃ ἐν τῇ συλλογῇ Ἡρακλείου, ὅπερ δὴ καὶ ἐγένετο. Πρώτην ταύτην φορὰν εἰς τὰς ἐξω τοῦ βασιλείου Ἑλληνικὰς χώρας ἐποίησεν ἐνέργειαν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εὐτυχῇ.

Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἔλαβον ἐν τῷ ἔτει αἰ τῆς Ἑταιρίας συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῆ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ εὐθέτησις τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Μετσοβίῳ ἐγένετο δι' ὄλου τοῦ ἔτους παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὁποίου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ῥηθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νὰ παραλαμβάνῃ ἔχει πολλὰ καθ' ἐκάστην ἀρχαῖα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα, οἷον τὰ ἐκ Μυκηνῶν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος καὶ τὰ ἐξ Ἐρετρίας καὶ νὰ ἐπινοῇ καὶ ἐξευρίσκῃ ἐν τῇ δυσχωρίᾳ τοῦ Μετσοβίου τόπους καταλλήλους πρὸς τοποθέτησίν των, ὅπερ μὲν διὰ συχνῶν μεταθέσεων κατορθοῦται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ παραδιδῆ πάλιν ἄλλα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον διὰ πρωτοκόλλων ἀπασχολεῖται πολλάκις, οἷον τὰ λίθινα τὰ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων προελεύσεων. Διεξάγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τὰ πολυειδῆ ἔργα τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας, ὥστε οὐδὲν θαῦμα, ἂν δὲν συνετελέσθη εἰσέτι καθ' ὀλοκληρίαν ἡ εὐθέτησις ἐν δυσὶ τῶν μικροτέρων δωματίων τῶν παρακειμένων ταῖς μεζῶσιν αἰθούσαις,

ὥστε νὰ ἀνοιχθῶσι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ κοινόν. Τὰς δυσκολίας ταύ-
 τας συνορῶν τὸ Συμβούλιον ἔδωκε πρό τινος χρόνου τὴν ἄδειαν
 τῷ ἐπιμελητῇ νὰ προσλάβῃ τινὰ βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς του διὰ
 τὰ Μουσειακὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔργα, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς
 τὴν ἐκλογὴν. Τότε δὲ καὶ μόνον θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ ποθουμένη
 ἐκδοσις ἐντύπου καταλόγου τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ κοινόν. Ὁ δὲ
 χειρόγραφος κατάλογος προβαίνει ἀδιαλείπτως συντασσόμενος
 παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθ-
 μὸν 15,968 (1). Πέρουσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,676. — [Ἦνοιγετο

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθί-
 νων 4237, χαλκῶν 1138 (ἐξ ὧν 111 σταθμά), σιδηρῶν 58, μολυβδίνων 2501,
 (ἐξ ὧν 1310 σύμβολα, 410 σταθμά), ἀργυρῶν 61, χρυσῶν 257, ὀστεινῶν 115,
 θαλίμων 276, διαφόρων ὑλῶν 305, πηλίνων ἀγγείων 3542, πηλίνων μορφεῶν
 1964, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 281, πηλ.
 θραυσμάτων 319, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν καὶ
 φαροειδῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ
 ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ
 ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμέναι οὔσαι ἐν
 τοῖς ὑπογεῖσι τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν
 τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

<i>Χρυσᾶ</i>	
Ἑλληνικόν (ἐξ ἡλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἐν νομισματοσίημον)	3
Βυζαντινὰ	251
Βενετικὰ	5
Κουφικόν καὶ Περσικόν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων) . . .	15
<i>Ἀργυρᾶ</i>	
Ἑλληνικὰ	275
Ῥωμαϊκὰ	587
Παρθικῶν βασιλείων	247
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων) .	167
<i>Ἐκ κράματος ποτίν</i>	
Numi Alexandrini	1,181
<i>Κίθδηλα νεώτερα</i>	
Ἀργυρᾶ	509
Χαλκᾶ	12
Ἀργυρᾶ	12
Χαλκᾶ	12

"Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἔθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀνατάκτα ὑπὲρ
 τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφθαρμένα.

"Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἐταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ
 ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίῳ τῷ 1878, τῶν

δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.]

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα οἶον κατασκευὴν θηκῶν, βύθρων, ἐπίπλων ἄλλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων κτλ. ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,302:55.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠϋξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν μὲν κατὰ 45 τόμους καὶ φυλλάδια ἀντί δρ. 2,012:60 (ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά)· ἐκ δωρεῶν δὲ ἡ ἐξ ἀνταλλαγῶν πρὸς τὰ δημοσιεύματα ἡμῶν κατὰ 52 τόμους καὶ φυλλάδια. Πίναξ τῶν τε ἀγορασθέντων καὶ τῶν ἄλλων προσκτηθέντων θέλει προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἡμερὶς τῆς Ἑταιρίας ἐξηκολούθησεν ἐκδιδομένη κατὰ τὸ ἔτος τακτικῶς, δαπανηθεισῶν δρ. 5,948:55. Ἀντίτυπα αὐτῆς στέλλονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἰς τινὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κατ' ἀνταλλαγὴν πρὸς τὰ αὐτῶν δημοσιεύματα, καὶ ἄνευ δὲ ἀνταλλαγῆς εἰς τινὰ τῶν ὁμογενῶν ἰδρύματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλείου.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημέναις ἀνασκαφάς, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρεῖῳ τῆς Ὠρωπίας, Χαιρωνεῖῳ, Θεσπιαῖς, Τανάνηρῳ, Νεμέῳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις, ὅπου δηλ. ἐπίσημα ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα

δὲ πηλίνων μορῶν ὡσάκτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρίσι, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράψαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen. K. Wilberg, 1881.

πάντα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 6,426:60. Καὶ πλείοτερα δὲ θὰ ἔδαπάνῃ ἡ Ἐταιρία ὑπὲρ τῶν πολλαχοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ὑπαρχουσῶν τιμιωτάτων ἀρχαιοτήτων, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέτῃ ἐκάστοτε τὸ Συμβούλιον τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἄλλ', ὅπως καὶ πέρυσιν εἶπομεν, τοιοῦτο προσωπικόν εἶναι πάνυ δυσεύρετον, αἱ δὲ εὐχαὶ ἡμῶν περὶ τοῦ νὰ πλασθῇ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους μένουσιν ἀκόμη ἀπλαῖ εὐχαί. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ κράτος ἐφόρων ἀρχαιοτήτων τῶν διοριζομένων καὶ μισθουμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠῤῥησεν, ὡς ἠυχόμεθα, καὶ ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἔφοροι ἀπασχολοῦνται ὡς τὸ πολὺ εἰς διαφόρους ἀνασκαφὰς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καὶ τῶν ἀλλογενῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, κρατοῦνται δὲ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τινὲς διὰ λόγους διαφόρους ὑπηρεσίας, μένει ἐξ ἀνάγκης τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς ἀνεφόρευτον ἐπὶ βλάβῃ μὲν πολλῇ τῶν ὑπολειπομένων εἰσέτι ἀρχαίων κτισμάτων, ἐπὶ χαρᾶ δὲ μεγίστῃ τῶν λαθραίως τυμβωρυχούντων.

Προσκορῆς δὲ λίαν ὁ λόγος ἡμῶν εἰς τοὺς Ἐταίρους θὰ ἐγίνετο, ἂν κ' ἐφέτος πάλιν ἀνεφέρομεν μίαν πρὸς μίαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἃς ἐποίησαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλείονων ἐτῶν, δὲν ἠτυχήσαμεν δὲ εἰσέτι νὰ τὰς ἴδωμεν ἐκπληρουμένας. Δύο ὁμως τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἃς ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον. Ἡτήσαμεν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὰς Ἀθήνας ἐπιφανέσιν ὑψώμασι, τοῖς ἀρχαίοθεν λελαξευμένοις τε καὶ μὴ λελαξευμένοις, καὶ τὴν ἐξοίκησιν τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς βορείαις πέτρας τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἐν αἷς ὄχι ἐνόμως πρὸ ἐτῶν κατωκίσθησαν. Νομίζομεν δέ, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αἰτημάτων τούτων, ὄχι δαπάναι, ἀλλὰ μόνον διάγνωσις τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσέτι σταθερὰ ἀπόφασις, ἄνευ οἰασθῆποτε ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον δυσαρρστηθῆ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς παρὰ τοῖς εὐφρο-

νοῦσιν εὐδοξίας ἀπάντων ἡμῶν, ὡς ἀγαθῶν φυλάκων τοῦ πολυτιμῆτου προγονικοῦ κλήρου.

Καὶ ἤδη πρὶν τελειώσωμεν τὴν λογοδοσίαν, ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἑταίρους ἔν τι λίαν εὐφρόσυνον, ὅπερ κυρίως ὄχι εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' εἰς τοῦτο ὃ νῦν διανύομεν πίπτει, καὶ ὁμως δὲν θὰ ἤρμοζε νὰ ἀποσιγηθῆ σήμερον, ἀποταμιευόμενον διὰ τὴν μέλλουσαν λογοδοσίαν. Παρὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰδρύματος ἐλάβομεν πρὸ δύο μηνῶν ἐπὶ τῆ κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου συμπληρωθεῖσα πεντηκονταετηρίδι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν συγχαρητήριον προσαγορευσιν, προσενεχθεῖσαν διὰ τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς σχολῆς Εὐγενίου Πέτερσεν. Τοῦτο εἰς ἡμᾶς μέτρια, ὡς εἰκός, φρονοῦντας περὶ τοῦ μέχρι τοῦδε βίου τῆς Ἑταιρίας καὶ μὴ θεωρήσαντας πάντως ἐορταστέαν τὴν πεντηκοστὴν ἐπάνοδον τῆς ἡμέρας τῆς ιδρύσεώς της, ἦλθεν ὄντως ἀπροσδόκητον· οἱ δὲ ἀπαρτίζοντες τὸ διάσημον ἐκεῖνο ἴδρυμα σοφοὶ Γερμανοὶ ἄλλην γνώμην ἔσχον. Ἄτε μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀσχολούμενοι περὶ πᾶν ὅ τι Ἑλληνικόν, ἔκριναν εὐλογον διὰ τῆς πεμφθείσης προσαγορεύσεως νὰ ἀναγνωρίσωσι καὶ τὴν ἐκ τῶν οἰωνδῆποτε προσπαθειῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας προσγινομένην εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην ὠφέλειαν, καὶ οὕτω παρέσχον αὐτῇ ἐνθάρρυνσιν οὐ σμικρὰν ἐν τῇ ἐξακολουθήσει ἔργου πολλὰς ἔχοντος τὰς δυσχερεῖας κατὰ τὴν νῦν κατὰστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ «τάχ' αὔριον ἔσται ἄμεινον,» ὥστε οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐλευσόμενοι νὰ κινηθῶσιν εὐλογώτερον πρὸς ἐόρτασιν τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Γένοιτο !

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος Γ. Νικολαΐδης ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου διαχειριζόμενος τὰ οἰκονομικὰ ὡς ταμίας προσωρινὸς ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1886, στηρίζας τὴν προφορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς συνελεύσεως διανεμηθεῖσων ἐντύπων ἐκθέσεων τοῦ λογιστοῦ Χρ. Δροσίνη, ὡς ἔπονται ἐν παραρτήματι.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἐὰν ζητῆ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω λογοδοσιῶν ἐκτεθέντων ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς θέματος συναφοῦς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν συμβούλων, ὅστις τότε κατὰ πρῶτον προσῆλθεν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ προτείνειν, ἵνα ἀνατεθῆ εἰς τὴν ἐκλεγθησομένην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ συντάξῃ σχέδιον κανονισμοῦ, καθ' ὃν εἰς τὸ μέλλον δεόν νὰ διαχειρίζηται ὁ ταμίας καὶ τὸ Συμβούλιον τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ ἐνεργῆται ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία. Οὐδεμιᾶς δὲ γενομένης ἀντιρρήσεως εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ τοῦτο ἐγένοντο διάφοροι παρὰ διαφόρων ἐταίρων προτάσεις, οἷον ὅτι πρέπει ὁ ταμίας νὰ λαμβάνῃ μισθὸν καὶ περὶ πλέον νὰ παρέχῃ ἐγγύησιν χρηματικὴν· ὅτι ὁ ταμίας δὲν πρέπει πάντως νὰ ἐκλέγηται ἐκ τῶν ἐταίρων, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν· ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλεγκτῶν πρέ-

πει νὰ ἐκλέγηται καὶ τις τῶν ἀρχαιολογούντων ἱκανὸς πρὸς κρίσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀγοραζομένων ἀρχαίων καὶ ἄλλαι τινὲς τοιαῦται. Ἄλλ' οὐδεμίᾳ τῶν προτάσεων τούτων ἐγένετο ὀριστικῶς δεκτὴ.

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ. κ. Ν. Παυλάκης, Π. Νικολόπουλος καὶ Μ. Δαμιράλης μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων πεντήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἐξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁ σκοπὸς δι' ὃν συνήλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἶναι ἤδη γνωστὸς ὑμῖν ἐκ τῆς ἐντύπου προσκλήσεως, ἣν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. Συνίσταται δὲ ὁ σκοπὸς οὗτος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶδει, κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας, νὰ γίνῃ δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἧτοι περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, τουτέστι πρὸ ἐπτὰ ὄλων μη-

νῶν, καθ' ὃν χρόνον τὸ συμβούλιον ὄφειλε νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐπὶ τούτῳ.

Ἄλλὰ τὸ συμβούλιον δὲν συνεκάλεσεν ὑμᾶς τότε καὶ πράττει τοῦτο κατὰ πρῶτον σήμερον, διὰ τί ; διότι σήμερον κατὰ πρῶτον, συνωδῆ τῇ εἰδοποιήσει, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ προεδρεῖον ἢ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, διότι, λέγω, σήμερον κατὰ πρῶτον ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει ἐτοίμην καὶ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν καθυστέρησιν ταύτην περιῆλθεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ διαφόρους λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃτε καὶ οἵτινες, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς ἡμᾶς πληροφορίας, διὰ βραχέων ἐξηγούμενοι εἰσὶν οἱ ἐξῆς· α) διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτὴν ἐντολὴ δὲν ἦτο μόνον νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐτησίαν, ὡς ἄλλοτε, χρηματικὴν διαχειρίσιν τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πρὸς αὐτῇ καὶ ἐκείνην τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἢ τοῦλάχιστον ὡς οἷόν τε πλειόνων ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ, ὁμολογουμένως, ἀπῆται ἐργασίαν ἐπίπονον καὶ δεομένην χρόνου οὐκ ὀλίγου, β) διότι ἐκτὸς τῆς εἰρημένης κυρίας ταύτης ἐντολῆς, ἐδόθη πρὸς αὐτήν, ὡς ἐνθυμεῖσθε, καὶ πρόσθετος ἄλλη, ἣτις συνίστατο εἰς τὴν μελέτην τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὴν πρότασιν τῶν ἀναγκαίων τυχόν κριθησομένων τροποποιήσεων αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μείζονος ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας, καὶ γ) διότι εἰς ἕν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὅποιον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ προϊστάμενον αὐτῆς, ἐπῆλθον ἀλλεπαλλήλως οἰκογενειακὰ δυστυχήματα τοσαῦτα, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἐπέτρεψαν αὐτῇ τὴν ἀπαιτουμένην ἐνασχόλησιν.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ λόγοι, κατὰ τὰς εἰς ἡμᾶς ἐκάστοτε διδομένας ἐξηγήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἐγκαίρως καὶ πρότερον τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς καθυστερήσεως δηλονότι ταύτης τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα καθυστέρησις, καθυστέρησις πολλῶ σπουδαιότερα καὶ ἣτις ἐπιβαρύνει ἀπ' εὐθείας τὸ συμβούλιον, τὸ ὅποιον ὄφειλε νὰ προσκαλέσῃ ἕκτοτε τὴν συνέλευσιν ταύτην τῶν ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, ὅχι

μόνον πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ἐνταύτῳ καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο· τούτου δὲ μὴ γενομένου, τὸ παλαιὸν συμβούλιον ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ τρέχον ἔτος καὶ μέχρι σήμερον νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς Ἐταιρίας, χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' ὑμῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολήν, τουτέστιν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐνιαυσία μόνον ἐπιτρέπεται ἡ διάρκεια τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θέσις ἐπομένως εἰς ἣν σήμερον διατελοῦμεν, εἶναι ἔκθεσμος, καὶ τοῦτο οὐδόλως, ἀξιότιμοι κύριοι, ἐννοοῦμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ὁμολογοῦμεν αὐτὸ ἀνεκδοιάστως. Ὁμολογοῦντες ὁμως τὸ γεγονός τοῦτο, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις ἐν αἷς εὐρέθημεν, θέλετε, ἐν τῇ ἐπιεικείᾳ ὑμῶν, ἐντελῶς ἀπαλλάξει ἡμᾶς τῆς ἐντεῦθεν εὐθύνης. Καὶ πράγματι εἰς τὴν ἔκθεσμον ταύτην θέσιν δὲν περιήλθομεν οἰκοθεν καὶ ἐκ προνοίας, ἀποφασίσαντες δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων νὰ περιέλθωμεν εἰς αὐτήν, ἀλλ' εὐρέθημεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην λεληθότως καὶ, ἵνα ἀκριβέστερον εἶπω, κατ' ἀνάγκην, διότι οὐδέποτε εἶχομεν παύσει, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἐβδομάδος εἰς ἐβδομάδα καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ν' ἀναμένωμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑποβολὴ ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ἐκάστοτε ὡς ἐπικειμένη καὶ οὕτω, βαθμηδὸν παρασυρόμενοι, κατηντήσαμεν εἰς τὸ χρονικὸν σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὐρισκόμεθα.

Ἄλλως τε καὶ ἂν ἐγινώσκομεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς περὶ ἧς εἶπον ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ παρετεινέτο μέχρι τῆς σήμερον, πάλιν δὲν θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ ὡς ἐπράξαμεν, διότι, κατὰ τὸν ὀργανισμόν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ παλαιοῦ, ἡ δὲ λογοδοσία αὕτη τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πλήρης καὶ τελεία ἢ μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅπωςδὴποτε, τῶν πραγμάτων ἔχόντων ὡς ἔχουν, ἐγείρεται νῦν τὸ ἐξῆς ζήτημα, τὸ ὅποιον καλεῖσθε σήμερον νὰ λύσητε τὴν ἔκθεσμον θέσιν εἰς ἣν διατελοῦμεν καὶ ἣν τινα ἐξήγησα ὑμῖν, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ε. ἔ. καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦμεν διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἐταιρίας ἄνευ τῆς ἐντολῆς ὑμῶν, τὴν ἔκθεσμον, λέγω, ταύτην θέσιν, θέλετε νὰ νομιμοποιήσητε διὰ νέας ἐκλογῆς, ἧτις ἐν τούτοις ἀναγκαιῶς θὰ περιλαμβάνη καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἢ προτιμᾶτε νὰ ἐγκρίνητε, δι' ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτου ἀποφάσεως ὑμῶν, τὴν μέχρι τῆς σήμερον ἐνέργειαν τοῦ ἔργου ὑφισταμένου συμβουλίου καὶ νὰ ἐξουσιοδοτήσητε σύναμα αὐτὸ πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἑταιρίας κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, τουτέστι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον σήμερον τίθεται ἐνώπιον ὑμῶν. Καὶ ἂν μὲν λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἔρώτημα, ὀφείλομεν πάραυτα νὰ προβῶμεν εἰς νέας ἐκλογάς, ἂν δὲ λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ δεύτερον, θέλομεν ἀναβῆναι τὰς ἐκλογάς ταύτας μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, μέχρι τῆς ὁποίας ἐποχῆς θέλομεν ἐξακολουθήσει διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἐταιρίας, ὡς ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ περὶ τούτων θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσω κατόπιν τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν, καθ' ὅσον προηγουμένως ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλῶ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὴν νὰ παρέλθῃ ἐπὶ τὸ βῆμα.

Καλέσαντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ υποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν ἔκθεσιν τῆς, παρελθὼν ὁ εἰσηγητῆς αὐτῆς Ν. Παυλάκης ἀνέγνω τὰ ἐξῆς. (Ἰδε Παράρτημα σελ. 25).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν ὑπάρχῃ ἀντιφῶσιν τις ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἀφορῶσαν εἰς

τὴν ἐξέλεξιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἂν θεωρῇ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησης καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Μετὰ δὲ τὴν κατόπιν ὑποβληθεῖσαν ἐτέραν ἐρώτησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τινὰς ἢ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς προτάσεις, προέκυψε συζήτησις τις, μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐταίρους ἔντυπος ἢ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα οὐ μόνον ἕκαστος αὐτῶν βασανίσωσι κατ' ἰδίαν ἀκριβέστερον τὰ προτεινόμενα καὶ δυνηθῶσιν ἀσφαλεστέραν νὰ ἐξενέγκωσι τὴν περὶ αὐτῶν γνώμη των, ἀλλὰ δοθῇ οὕτω καιρὸς καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ νὰ μελετήσῃ τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀνακοινώσῃ πρῶτον αὐτὸ τὴν περὶ τῶν προταθειῶν τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ γνώμη του· νὰ συγκληθῇ δὲ πρὸς τοῦτο ἄλλην τινὰ Κυριακὴν πλὴν τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἡ Συνέλευσις.

Εἶτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν ἐγκρίνῃ τὴν μέχρι τῆς σήμερον παραμονὴν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ ἂν ἐξουσιοδοτῇ πρὸς τοῦτοις αὐτὸ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως καὶ κατὰ τοὺς ἐπερχομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, ἀπεφάνητο καταφατικῶς, ἐγκρίνασα δηλονότι τὴν μέχρι τοῦδε ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου καὶ παρατείνασα ἐν ταυτῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1887 ἡμέρα Κυριακῆ.
ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
ἐταίρων τριάκοντα καὶ ὀκτώ, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυ-
λος προσεφώνησε τοὺς ἐταίρους ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ἐπιθυμία καὶ ἐπομένως ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἦτο νὰ συγ-
καλέσωμεν τὴν συνέλευσιν ταύτην κατὰ τὴν προπαρελθούσαν Κυ-
ριακῆν. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην μὲν δὲν ὑπῆρξε τοῦτο δυνατὸν, διότι,
ἔνεκα κωλυμάτων ἐπελθόντων εἰς διάφορα μέλη τοῦ Συμβουλίου,
δὲν εἶχε κατορθωθῆ ἑγκαίρως ἡ ἀπαιτουμένη ὡς οἶόν τε πλήρης
συνεδρίασις αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκείων θεμάτων· κατὰ δὲ
τὴν τελευταίαν Κυριακῆν δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμέ, ἔνεκα
ἀνυπερβλήτου ἀτομικοῦ κωλύματος, νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ ἐμ-
φανισθῶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ὑμῶν. Ταῦτα ἀναφέρω προσι-
μακῶς, ὅπως ζητήσω τὴν συγγνώμην ὑμῶν ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε
ἀναβολῇ περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Τὸ ἀντικείμενον τὸ ὅποσον θέλει ἐπασχολήσῃ ἡμᾶς σήμερον,
κατὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς προηγηθείσης τελευταίας
συνελεύσεως, εἶναι, ὡς γινώσκετε, διττόν, ἤτοι πρῶτον μὲν, ἡ
πρὸς ὑμᾶς ἀνακοίνωσις τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν τρο-
ποποιήσεων τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῶν προταθεισῶν ὑπὸ τῆς
ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἥτις τυπωθεῖσα
διανεμήθη ἤδη πρὸς ὑμᾶς, καὶ δεύτερον ἡ παρ' ἡμῶν λῆψις καὶ
ἀπαγγελία τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Τούτου οὕτως ἔχοντος, προβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν ἐξήγησιν
τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν προτεινομέ-
νων τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν
τάξιν αὐταὶ προτείνονται.

Ἄλλὰ πρὸ τούτου ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ συμβουλίου πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλον περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὰ λογαριασμῶν καὶ ἰδίως διὰ τὰς ὁδηγίας καὶ γνώμας τὰς ὁποίας ἡ ἐκθεσις αὐτῶν περιέχει πρὸς κανονικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας. Τὰς ὁδηγίας δὲ ταύτας καὶ τὰς γνώμας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ παρὸν συμβούλιον, ἐὰν ἐκ νέου ἐκλεχθῆ, θέλει ἀναντιρρόητως σπεύσει νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων μέτρων, τῶν ἐξαρωμένων ἐκ τῆς συμπληρώσεως ἢ τῆς ἀλλοίας διαρρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Τρεπόμενος ἤδη ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῶν, περὶ ὧν εἶπον, τροποποιήσεων τοῦ κειμένου ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, τὰς ὁποίας προέτεινε ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, παρατηρῶ τὰ ἐξῆς:

Ἡ πρώτη τροποποίησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἰδρύσιν θέσεως Β. ἐπιτροπῶν παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ. Ἡ θέσις αὕτη θὰ κατέχεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅστις αὐτοδικαίως καὶ ἐπομένως ἄνευ τῆς ἐκλογῆς τῆς συνελεύσεως, θὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ἐκπληρῶν ὀρισμένα καθήκοντα, χωρὶς, ὡς εἰκός, νὰ ἔχη ψῆφον. Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον παμψηφεί ἐθεώρησεν ἀποκρουστέαν, διότι φρονεῖ, ὅτι οἷα εἶναι ἡ ἐταιρεία ἡμῶν, οὐδένα ἀπολύτως ἔχει λόγον. Καὶ πράγματι, ἀξιότιμοι κύριοι, μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἀποτελεῖ ἐταιρίαν μετοχικὴν, ἣτις διαχειριζομένη κοινὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ ἐπιδιώκουσα κοινὰ ὕλικὰ συμφέροντα, κέκτηται τοῦλάχιστον, σχετικῶς πρὸς αὐτὰ, καὶ προνόμια, τὰ ὅποια φύσει ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ὡς π. χ. ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα; ἢ μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἀποτελεῖ καθεστηκυίαν ἀρχὴν τοῦ κράτους, ἣτις ἐνασκει δημοσίαν ἐξουσίαν, ὡς π. χ. τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Ἴερά Σύνοδος; οὐχὶ βεβαίως· διότι ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία, ἐν τε τῇ συστάσει καὶ τῷ σκοπῷ αὐτῆς, ἀπέχει πολὺ πάντων τούτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου καὶ πόρρωθεν προσομοιᾶζοντος αὐτοῖς. Ὅπως κατανοήσητε δὲ πόσον περιττός καὶ μάταιος πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὁ διορισμὸς Β. ἐπιτροπῶν

παρὰ τῇ ἀρχαιολογικῇ ἑταιρίᾳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῆτε, ὅτι τοιούτος δὲν ὑπάρχει καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνῶ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ὡς ἐκ τοῦ νόμου, τοῦ παραδεχομένου τοιαύτην θέσιν καὶ ὡς ἐκ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ ἰδρύματος τούτου, ἡδύνατο βεβαίως νὰ ὑπάρχη Β. ἐπίτροπος. "Ἄλλως τε, Κύριοι, πᾶσα νομοθετικὴ καινοτομία, ἵνα ἢ ὅπωςδήποτε ἐπωφελῆς, πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται ἀναγκαῖα ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πρέπει δηλαδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς οὕτως εἰπεῖν, νὰ εἰσηγῶνται αὐτήν. Τοιοῦτον δέ τι, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τουλάχιστον γινώσκομεν, δὲν ἀπεδείχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀποροῦμεν, πῶς ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ περιῆλθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ιδέαν.

Ἐν τούτοις, χάριν ἀκριβείας, ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος μικρὰ τις μειονοψηφία, ἣτις, καίτοι κατὰ τὰ προειρημένα ἀπορρίψασα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τὴν πρότασιν τὴν περὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἐθεώρησεν οὐδὲν ἤττον ἀναγκαῖον νὰ θεσπισθῆ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων πρέπει νὰ παρίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰ πρὸ μικροῦ ἐξηγηθέντα. Ἄλλ' εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἀπέρριψεν ἀδιστακτως καὶ τὴν ἐπιβοθηθητικὴν ταύτην πρότασιν, διότι, ὡς καὶ ἡμεῖς βεβαίως πείθεσθε, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει αὕτη τῆς προτέρας ἢ κατὰ μόνην τὴν λέξιν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς τὸ ὄνομα μόνον τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἀφαιρεῖται, διατηρεῖται δὲ καθ' ὅλοκληρίαν τὸ πρᾶγμα, δηλαδὴ ἡ οὐσία τῆς προτάσεως.

Ἄλλὰ ταῦτα λέγων δὲν δύναμι ν' ἀποσιωπήσω, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει προηγούμενόν τι, τὸ ὅποῖον ἐκ πρώτης ὄψεως ἡδύνατο νὰ φανῆ ὡς συνηγοροῦν πως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως τῆς μειονοψηφίας. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας περιείχετο ἐν τοῖς ὀργανισμοῖς αὐτῆς γενικὴ τις καὶ ἀόριστος διάταξις, καθ' ἣν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου. Ἄλλὰ τοῦτο οὐδόλως ἀρκεῖ πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἐξηγηθείσης ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, διότι ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ἣτις ὑπάρχει με-

ταξὺ τῆς σημερινῆς προτάσεως καὶ τῆς διατάξεως ἐκείνης, ἐὰν θεωρηθῇ αὕτη ἔχουσα τὴν εἰρημένην ἔννοιαν, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἔταιρία, ὡς εἶναι γνωστὸν, εἶχεν ἰδρυθῆ ἔν ἀρχῇ ὄχι μόνον τῇ πρωτοβουλίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὕτῃ τῇ ἀμέσῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰερωεῖτο ὡς παρὰ ἄρτημα τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀποτελοῦσα οἰονεὶ συμβούλιον παρ' αὐτῇ. Τοῦτο ὅμως ἀπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς ἔταιρίας ἔπαυσεν ὑπάρχον. Ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ νέος ὀργανισμὸς, μετὰ προηγουμένην πεῖραν, δὲν καθώρισε σαφῶς καὶ ὀριστικῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξιν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ κατήργησεν αὐτήν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὑπάρξασα, ἀποτελεῖ ἤδη τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδοκιμασίαν καὶ καταδικὴν αὐτῆς.

Ἡ δευτέρα τροποποίησις τὴν ὁποῖαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐμμίσθου ταμίου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ταμίου συμβούλου, δηλαδὴ συμβούλου ἐπιτετραμμένου τὰ ἔργα ταμίου. Ἄλλὰ καὶ τὴν πρότασιν αὐτὴν τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀποδεκτὴν, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· α') διότι ἀναλόγως τοῦ ἀξιώματος τῆς θέσεως, θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐντεῦθεν σπουδαίως, διὰ τοῦ ὀρισθησομένου ἀναλόγου μισθοῦ, τὸ ταμεῖον τῆς ἔταιρίας, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν διακρίνεται ἐπὶ δαψιλείᾳ πόρων· β') διότι, ἐὰν μὲν ὁ οὕτως ἐκλεγόμενος ἐμμισθος ταμίας ἐξακολουθῇ νὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν ὡς καὶ ὁ μέχρι τοῦδε σύμβουλος ταμίας, ἡ θέσις αὐτοῦ, διάφορος τῆς τῶν ἄλλων τυγχάνουσα, θὰ ἐπιδρῶ ὀπωσδήποτε ἐπιζημίως ἐπὶ τὴν ἐξ ἴσου καὶ ἐπομένως ἀρμονικὴν, μετ' αὐτῶν συνεργασίαν· ἐὰν δὲ ὁ ἐμμισθος οὗτος ταμίας δὲν θὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων, ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τοῦ συμβουλίου, παρεμποδίζουσα τὴν ἄμεσον συνεννόησιν, θὰ ἐπιφέρῃ ἀναγκαίως προσκόμματα εἰς τὸ ἔγκαιρον τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ὡς τάχιστα διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας· γ') διότι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς ἐμμίσθου ταμίου, εἶναι ἀνεπαρκές πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην τελείαν ῥύθμισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, καθόσον πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀναποφεύκτως ἀναγκαία ἡ ἰδρυσις καὶ ἐτέρας θέσεως, τουτέστι θέσεως λογιστοῦ, ὡς συνέβη καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ,

ἔχοντι ἀπ' ἀρχῆς ἰδιαίτερον ταμίαν, προσετέθη κατόπιν καὶ ἰδιαίτερος λογιστής, καὶ δ') διότι ὡς διαρρυθμίζονται τὰ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐταιρίας ὑπὸ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἐπιβάλλονται εἰς τε τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς καθήκοντα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τοιαῦτα, ὥστε ὄχι μόνον βῆρος δυσβάστακτον προστίθεται εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ περιπλέον, προϋποτίθενται παρ' αὐτοῖς εἰδικαὶ λογιστικαὶ γνώσεις τὰς ὁποίας σπανίως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ τὰ ἔργα ταῦτα ἀναλαμβάνοντες. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο κυρίως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν θὰ ὦσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας.

Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον παμψηφεί φρονεῖ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸν ταμίαν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν κείμενον ὀργανισμόν, καταβάλλοντες μόνον τὴν δυνατὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν καταλλήλου ταμίου τῆς ἐταιρίας.

Τρίτη ἄλλη τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, εἶναι ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐταιρίας, ὅστις νὰ ἐγκρίνεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων. Ἄλλ' ἢ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι νέα, διότι πολλάκις καὶ παρὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε εἰσῆχθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ πάντοτε, ὡς βεβαίως ἐνθυμεῖσθε, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν οἰκείων συνελεύσεων, θεωρηθεῖσα ἀνεφάρμοστος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἀπεπειράθη πολλάκις νὰ καταρτίσῃ σχέδιόν τι προϋπολογισμοῦ καὶ κατήρτισε τοιοῦτον, χάριν ἀπλοῦ ἐκ τῶν προτέρων κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ χάριν ἰδιαίτερας αὐτοῦ ὀδηγίας καὶ ἐν τούτοις εὐρέθη πάντοτε ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ καὶ κατὰ προσέγγισιν καὶ νὰ τηρήσῃ τὸν τοιοῦτον προϋπολογισμόν, διότι ἐκάστοτε εἶχεν ἀποδειχθῆ ἀδύνατον νὰ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων π. χ. α') εἰς τίνας καὶ ὁπόσας προκαταβολὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον θὰ προβῆ, πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων χάριν ἀνασκαφῶν, β') τίνας καὶ ὁπόσας ἀγοράς ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ συνομολογήσῃ, γ') τίνα καὶ πόσα ἀρχαῖα μνημεῖα, θεωρηθησόμενα ἐτοιμόρροπα, θὰ ἐπισκευάσῃ κτλ. τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστὰ ὑμῖν ἐξ ἄλλων συζητήσεων, παραλείπω.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τῆς λογιστικῆς τάξεως, χάριν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως, τὸν ὁποῖον ἠδύνατό τις νὰ ἐπι-καλεσθῆ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνάγκης τῆς συντάξεως προϋπο-λογισμοῦ, ἐλαχίστην ἔχει σημασίαν σχετικῶς πρὸς τὴν διαχεί-ρισιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, ἔνεκα τοῦ περιωρισμένου ἀριθ-μοῦ τῶν κεφαλαίων τῶν δαπανῶν αὐτῆς, διότι τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰσὶ περίπου αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ ἀνέφερα, μετὰ μόνης τῆς εἰς αὐτὰ προσθήκης α') τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, β') τῆς δαπάνης τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ γ') τῆς δα-πάνης πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἥτις καὶ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ὑπο-βληθῆ εἰς προηγούμενον προσδιορισμὸν, καθόσον τὰ τιμιώτατα μάλιστα συγγράμματα δὲν ἀγοράζονται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐται-ρίας ἢ ὅταν τύχη νὰ εὐρεθῶσιν εὐωνα. Τῶν εἰρημένων δὲ οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπο-λογισμοῦ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατο νὰ φανῆ, ἀναγκαῖα.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ βραχείων περὶ τῶν προτάσεων, τῶν σπου-δαιοτέρων τουλάχιστον, τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης τοῦ συμβουλίου. Νῦν ἀπόκειται ὑμῖν ν' ἀποφαν-θῆτε ὀριστικῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ταῦτα τοῦ προέδρου εἰσηγησαμένου, ἤρξατο μακρὰ συ-ζήτησις ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν προκειμένων ζητημάτων καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου ὡς βασι-λικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῆ Ἀρχαιολογικῆ Ἐταιρία. Τινὲς τῶν ἐταίρων ὑπεστήριξαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τοῦτο με-ταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ, ἄλλοι δὲ ἐθεώρησαν τὴν μετα-βολὴν ταύτην ὡς ἄσκοπον καὶ δὴ καὶ ἀσύμφορον· μεθ' ὃ ψηφοφορίας γενομένης, ἀπερρίφθη ἡ περὶ τούτου πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς, δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐξηγηθείσης γνώμης τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπερρίφθη καὶ ἡ δευτέρα πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς προσλήψεως ἐμμίσθου ταμίου, δεκτῆς μόνον γε-

νομένης τῆς ὑπό τινος τῶν ἐταίρων ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐμμίσθου βοηθοῦ τοῦ ταμίου. Εἶτα μετὰ παρατεταμένην ἐπίσης συζήτησιν ἀπερρίφθη διὰ τρίτης ἄλλης ψηφοφορίας καὶ ἡ ἐτέρα τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐταιρίας. Τούτων οὕτως ἀποφασισθέντων ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ν' ἀρθροῦ εἰς αὐτὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως τῶν παρ' αὐτῶ μέσων σχετικῶς πρὸς τὴν διαβρῦθμισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς τηρητέας λογιστικῆς τάξεως ἢ ἐὰν προτιμᾷ, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς οἰκείας προτάσεις αὐτῆς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λίαν μακρὰ καὶ πάλιν ἠγέρθη συζήτησις, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη διὰ ψηφοφορίας τὸ τελευταῖον τῶν εἰρημένων θεμάτων, ἧτοι ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσθέτῳ ἐρωτήσῃ τοῦ προέδρου, ἐὰν πᾶσαι καὶ τίνες ὠρισμένως ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν οἰκείων προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔδει νὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ ἐπὶ τούτοις τίνι τρόπῳ διατετυπωμένοι, ἤρξατο νέα καὶ ἐπίσης παρατεταμένη συζήτησις μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἵνα τὸ Συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τίνες ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προταθεισῶν μεταβρῦθμίσεων πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐταιρίας καὶ τούτου γενομένου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον τὸν οὕτω τροποποιηθησόμενον ὀργανισμὸν τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν κύρω-

σιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἄνευ προηγουμένης ἄλλης ἐπὶ
τούτῳ συγκλήσεως Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1 1/2 μ. μ.

